

İskender Cedid

Tevrat ve İncil'in Değişmezliği

THE GOOD WAY • RIKON • SWITZERLAND

İskender Cedid

Tevrat ve İncil'in Değişmezliği

İÇİNDEKİLER

Giriş	7
I Kutsal Kitap'ın Oluşumu	11
II Vahyin Tanıklığı	17
III Peygamberlerin ve Elçilerin Tanıklığı	20
IV Tevâtürün Tanıklığı	23
V Eski Nüshaların Tanıklığı	29
VI Yazmaların Tanıklığı	32
VII Arkeolojinin Tanıklığı	35
VIII Tahrif Konusunda İslam'ın Görüşü	43
IX Sorulması Gereken	52

Soru:

Bazı insanlar Tevrat'ın ve İncil'in
değiştirildiğini iddia ediyorlar.
Buna cevabınız nedir?

Bayan A., Irak

GİRİŞ

Tanrı binlerce yıl önce Yahudiler'e Musa aracılığıyla şu buyruğunu verdi:

“Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrımız RAB’bin buyruklarına uyun” (Yasanın Tekrarı 2:4).

Bu buyruk aynı kitapta tekrar edilir:

“Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın” (Yasanın Tekrarı 12:32).

Bundan yüzyıllar sonra Bilge Süleyman, Kutsal Ruh’un esinlemesiyle şu tanıklıkta bulundu: **“Tanrı’nın her sözü güvenilirdir, O kendisine sığınan herkese kalkandır. O’nun sözüne bir şey katma, yoksa seni azarlar, yalancı çıkartır”** (Süleyman’ın Öydeyişleri 30:5-6).

Kutsal yazıların sonunda Şu önemli uyarıyı okuyoruz.

“Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir Şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir Şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır” (Vahiy 22:18-19).

Bu yasak ve kesin uyarılardan sonra Tanrı’ya, O’nun kitaplarına ve peygamberlerine inanan biri, Tanrı’nın ruhsal bereketlerini ve O’nun insanoğluna vaadettiğı kurtuluş ve sonsuz yaşamı elinin tersiyle iterek Tanrı kelamını bozmaya yeltenebilir mi? İnanmayanlara gelince, onların kutsal yazıları bozup değıŐtirmeleri zaten mümkün değıldir. Zira bunu yapabilmeleri için, Kutsal Kitap’ın yeryüzüne dağılmıŐ binlerce nüshasını eksiksiz toplamaları, aynı zamanda iman edenlerin de buna seyirci kalmaları gerekirdi.

Ne yazık ki, günün birinde bazıları Mesih’in pak elçilerini, kendilerine emanet edilen Kutsal İncil’i değıŐtirmekle suçlayabilmiŐlerdir.

Oysa bu, sadece kutsal yazılara iftira değil, Kuran'ın Mesih'in elçileri hakkındaki olumlu ifadeleriyle de (Al-i İmran 52) elişmektedir.

Kutsal Kitap'ın her türlü tahrif ve bozukluktan uzak oluşunun kanıtlarına gelince, onları teker teker bu kitapığımızda değerli okuyucunun dikkatine sunacağız.

I

KUTSAL KİTAP'IN OLUŞUMU

Tanrı, yüce Kutsal Kitap'ını hikmet ve anlayışla oluşturmaya, son derece büyük bir özen göstermiştir. Eski Antlaşma'yı inceleyen biri, Kutsal Kitap'ın bu bölümünün, üç dönemde tamamlandığını, yine Kutsal Kitap'ın kendisinin duyurduğunu görecektir:

Birinci Dönem, Adem'den Musa'ya Kadar:

Tanrı tarafından vahiy edilmiş olan Kutsal Kitap, Tanrı'nın Adem'e buyrukta bulunduğunu, adlandırması için kır hayvanlarını, kuşları yanına getirdiğini bildiriyor (Yaratılış 2:15-19). Ancak bu ifadeler bize, Tanrı'nın başlangıçta insanla nasıl konuştuğu konusunda çok net bir bilgi vermiyor. Bu yüzden çokları, aradaki geçmiş zaman dilimini unuta-

rak bu konuda bir kehanette bulunabilmek için aklını kullanmakta, hayal gücünü çalıştırmaktadır. Kutsal Kitaplar da, Tanrı'nın insanlara yaptığı duyurular için belli bir tarih vermemektedir. Bununla birlikte, bu kitapların metinleri, sonuç çıkarmada bizlere yardımcı olabilir. Örneğin Yaratılış kitabının beşinci bölümünde adı geçen Hanok için Elçi Yahuda, Adem'den sonra yedinci peygamber diyor. Kutsal Kitap onun Tanrı ile yürüdüğünü bildiriyor.

Şüphesiz bu Peygamber, geçmiş haberleri biliyordu. Gene o, Kutsal Kitap'ın zincirine göre Adem'i tanımış, onunla konuşmuştu. Hanok'un oğlu Metuşelah "soyları içinde doğru ve iyi" olup "Allah ile yürüyen" Nuh'un zamanına dek yaşadı. Yine herkesin kabul ettiği gibi 'iyilik ve gerçeğin öğütçüsü' Nuh, Kutsal haberleri tufan sonrası nesillere ulaştırmıştır (II. Petrus 2:5).

Nuh'un oğlu Sam, İbrahim'in zamanına kadar yaşadı (Yaratılış 10:21; 11:10-26). Kutsal Kitap bize kutsal haberlerin İbrahim'e bildirildiğini duyuruyor: "Kutsal yazı Tanrı'nın, diğer ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim'e 'bütün uluslar sende kut-

sanacaktır' müjdesini önceden verdi" (Galatyalılar 3:8).

Bu ayet, İbrahim'in geçmiş olaylara değin önemli verilere sahip olduğunu vurgulamaktadır ki, o da bu bildiklerini çocuklarına aktarmıştır. 'Kendisinden sonra oğullarına ve ev halkına doğru ve adil olanı yaparak Rab'bin yolunu tutmalarını emretsin diye, onu tanıdım; ta ki Rab onun hakkında söylemiş olduğu şeyi İbrahim'in üzerine getirsin (Yaratılış 18:19). Görülüyor ki İbrahim ile Musa arasındaki bağı bulmak için fazla uğraşmaya gerek yok.

İkinci Dönem; Musa Kuşağı

Kutsal Kitap'ın "Mısırdan Çıkış" bölümünde olaylar özenle kaydedilmiştir. Çünkü Tanrı, unutulmasın diye, Musa'ya bunu emretmiştir. "Ve Rab, Musa'ya dedi: Bunu, anılma olarak kitaba yaz, ve Yeşu'nun kulağına koy. Çünkü Amalek'in adını yeryüzünden büsbütün sileceğim" (Mısırdan Çıkış 17:14).

Adı geçen kitapta, Musa'nın Antlaşma kitabını alıp halka okuduğunu görüyoruz (Mısırdan Çıkış 24:7). "Musa, yasanın sözlerini eksiksiz

olarak kitaba yazmayı bitirince, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e şu buyruğu verdi: 'Bu yasa Kitabı'nı alın, onu Tanrınız Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın'" (Yasanın Tekrarı 31:24-26).

Üçüncü Dönem, Yeşu'dan Malaki'ye Kadar:

Tanrı Yeşu'ya şöyle buyurdu: "Bu Yasa Kitabı senin ağzından ayrılmayacak, ve onda yazılmış olanın hepsine göre yapmaya dikkat edersin diye, gece gündüz onu düşüneceksin; çünkü o zaman yolunu açacaksın, ve o zaman muvaffak olacaksın" (Yeşu 1:8), "Yeşu bu sözleri Allah'ın Yasa Kitabı'na yazdı" (Yeşu 24:26).

"Samuel krallığın düzenini halka söyleyip kitaba yazdı ve Rab'bin önüne koydu" (1. Samuel 10:25).

Yazar Şafan, ünlü kâhin Hilkiya'nın buyruğu ile Kutsal Kitap'ı okuduğunda bu olağanüstü kitap Kral Yoşiya'nın son günlerinde ruhsal bir devrim yarattı (II. Krallar 22:8-13). Yeşaya peygamber Kutsal Kitap'ın sağlamlığını vurgulayarak onu tekrar okumaya başlamaları için halkı uyardı: "Rab'bin kitabında araştırın ve

okuyun. Bunlardan hiç biri kaybolmayacak. Hiç birinin eşi eksilmeyecek. Çünkü O'nun ağızı buyurdu. O'nun Ruh'u onları topladı (Yeşaya 34:16). Aynı şekilde Yeremya peygamber de peygamberlik sözlerini kitaba yazmak için Rab'den buyruk aldı: "Kendin için bir kitap tomarı al. Yoşiya'nın günlerinden sonra söylediğim günden bugüne kadar, İsrail'e ve Yahuda'ya ve tüm halklara karşı sana söylediğim sözlerin hepsini ona yaz" (Yeremya 36:1-2).

Daniel peygamber de Kutsal Kitap'a tanıklıkta bulunmuştur. "Ben Daniel, Yerusalıml'n yıkım süresinin dolması için Rab tarafından Yeremya Peygambere bildirilmiş yılların sayısını kitaplardan anladım, Yetmiş yıl" (Daniel 9:2).

İran Kralı Artahşasta zamanında Ezra ve Nehemya, kendilerini Rab'bin şeriatına adadılar. Ezra Allah'ın Musa peygamber aracılığıyla verdiği Kutsal şeriatında usta bir yazıcıydı (Ezra 7:1-10). Nehemya'nın kitabında da şunları okuyoruz: "Tüm halk tek bir beden gibi su kapısının karşısındaki alana toplandı... Yedinci ayda, Kahin Ezra kadın-erkek, anlayabilen herkesin önüne şeriatı getirdi... Sabah

ışığından öğleye kadar ondan okudu” (Nehemya 8:1-3).

“Zekeriya’ya Rab’bin sözü geldi: Orduların Rabbi buyuruyor, doğru hükmedin. Herkes kardeşine karşı merhametli olsun... Ama onlar dinlemek istemediler. Ordular Rabbi’nin peygamberler yolundan Ruh’u aracılığıyla gönderdiği şeriatı ve sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler” (Zekeriya 7:8-12).

Malaki ise “Anılma Kitabı” dediği Kutsal Kitap’tan şöyle söz ediyor: “O zaman, Rab’den korkanlar birbirlerine şöyle dediler: Rab dinledi, işitti. Rab’den korkup adını düşünenler için O’nun önünde bir Anılma kitabı yazıldı” (Malaki 3:16).

Şimdiye dek anlatılanlardan şu anlaşılıyor: Rab, insanın iyiliği için yazacakları peygamberlik sözlerini nesiller boyunca elçilerine bildirerek Kutsal Kitap’ını ortaya çıkarmıştır. O halde istemi ve verdiği sözler uyarınca bu diri Tanrı’nın bildirdiği yasalarını koruması gerekir.

II

VAHYİN TANIKLIĞI

A. Tanrı'nın, Sözü'nün Yok Olmayacağına İlişkin Tanıklığı

Kutsal Kitap'ta Tanrısal sözün yok olmayacağına, değişmeyeceğine değin bir dizi duyuru ve vaat bulunmaktadır:

“Merhametimi geri almam, doğruluğumu yalana döndürmem, verdiğim sözü bozmam, dudaklarımdan çıkanı değiştirmem” (Mezmurlar 89:33-34).

“Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bu şeyler olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır” (Matta 24: 34-35).

“Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez” (Yuhanna 10:35).

B. Tanrı'nın Peygamberlerine Tanıklığı

Hoşea Peygambere: “Peygamberlere de söyledim, rüyetleri çoğalttım, peygamberler aracılığı ile örnekler kullandım” (Hoşea 12:10).

Yeremya Peygambere: “Onların yüzünden korkma! Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim, Rab diyor. Ve Rab bana dedi: İşte sözlerimi ağzına koydum, dedi” (Yeremya 1:8-9).

Yeşaya Peygambere: “Ben ise, Rab diyor, işte onlarla olan sözüm ...Dudağına koyduğum sözüm, sonsuza dek ne senin ne de neslinin dudağından ayrılacak” (Yeşaya 59:21).

Hezekiel Peygambere: “İnsanoğlu ayak üzerine dikil de seninle söyleşeyim... Seni, İsrail oğullarına, asi halka gönderiyorum. Onlar asi bir ev olsalar da ne sözlerinden kork ne de yüzlerinden yılma! Onlara benim sözlerimi söyle” (Hezekiel 2:1-8).

Malaki Peygambere “Levi ile ahdim olsun diye bu emri size gönderdiğimi bileceksiniz. Orduların Rabbi diyor, onunla, olan ahdim

yaşam ve barış içindi. Onları, kendisine, korksun diye verdim ve benden korktu... Doğrunun şeriatı onun ağzında idi” (Malaki 2:4-6).

Zekeriya Peygambere: “Peygamber kullarıma buyurmuş olduğum sözlerim ve yasalarım atalarınıza erişmedi mi? Dönüp dediler, Orduların Rabbi yollarımıza ve işlerimize göre bize ne yapmayı düşündüyse öyle etti” (Zekeriya 1:6).

III

PEYGAMBERLERİN VE ELÇİLERİN TANIKLIĞI

Tanrı'nın peygamberleri ve elçileri tanıklık etmektedirler ki, Tanrı, onlarla konuşmuş, insanlar için ölümsüz bir yasa olmak üzere peygamberlik sözleri ve öğretiler kaleme almalarını esinlemiştir:

Davut: “Rab’bin Ruhu benim aracılığım ile söyledi, O’nun sözü dilimin üzerindeydi” (II. Samuel 23:2).

İşaya: “Tüm insanlar ota benzer. Ot kurur çiçek solar. Fakat Allah’ımızın sözü sonsuza dek durur” (Yeşaya 40:6-8).

“Rab’bin kitabını araştırın, okuyun. Bunlardan hiçbir şey kaybolmayacak; hiçbirinin eşi eksilmeyecek. Çünkü O’nun ağzı emretti, onları O’nun Ruhu topladı” (Yeşaya 34:16).

Yeremya: “Bana Rab’bin sözü geldi: 'Yeremya sen ne görüyorsun?' Ben bir badem dalı görüyorum, dedim: Ve Rab bana dedi: 'İyi gördün; çünkü ben sözümün üzerinde, onu yapmak için bekliyorum' dedi” (Yeremya 1:11-12).

Hezekiel: “Bana Rab’bin şu sözü geldi: ... Ve sen Ademoğlu, İsrail evine seni bekçi koydum. Sözü benim ağızımdan işiteceksin; ve, benim tarafımdan onları sakındıracaksın” (Hezekiel 33:1-7).

Rab İsa öğrencilerine dedi ki: “Çünkü konuşacak olan siz olmayacaksınız, Babanızın Ruhu sizin aracılığınızla konuşacaktır” (Matta 10:20).

Pavlus: “Tanrı’nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı’dan gelen Ruhu aldık. Ruh’a uyanlara ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı’nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh’un öğrettiği sözlerle bildiririz” (I. Korintliler 2:12).

Petrus: “Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız ve kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı’nın diri ve kalıcı sözü aracılı-

ğıyla yeniden doğdunuz. Nitekim, ‘insan soyu bir ota benzer. Tüm yüceliği de bir kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçeği düşer. Ama Rab’bin sözü sonsuza dek durur’” (I. Petrus 1:22-25).

“Kutsal Yazılar’da bulunan hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insanın isteğinden kaynaklanmadı. İnsanlar Kutsal Ruh tarafından yöneltilerek Tanrı sözlerini iletiler” (II. Petrus 1:20-21).

IV

TEVÂTÜRÜN¹ TANIKLIĞI

Tarihin bize bildirdiğine göre habercilerin çağdaşı olan, ya da onlardan sonra Kilisenin yönetimini ele alan din önderleri vaazlarında ve eserlerinde Kutsal Kitap'tan, özellikle İncil'den, alıntılar yapmışlardır. Çünkü, bu kişilerin Kutsal Kitap'ın Tanrı tarafından yazıldığından ve kesinlikle bozulmayacağından en küçük bir şüpheleri bile yoktu.

Onlardan Bazıları Şunlardır:

Klement: Roma Episkoposu. Haberci Pavlus ile birlikte çalışıyordu (Filipililer 4:3).

¹ Tevatür: "Yalan üzerine ittifak etmeleri mümkün olmayan kişilerin diliyle sabit haber" (Ali b. Muhammed eş-Şerif el-Curcani: *Kitabu't-Ta'rifat*, s. 74, Beyrut 1990).

Dionysius: Korint Episkoposluğu yaptı, ölüm tarihi: 100.

Hermas: Pavlus'un çağdaşı. İçinde Yeni Antlaşma'dan birçok alıntı bulunan üç ciltlik bir eser yazdı.

İgnatius: Mesih'in göğe yükselişinden otuz yedi yıl sonra Antakya'ya Episkopos tâyin edildi.

Şehit Polykarp: Haberci Yuhanna'nın öğrencisi. İzmir'e Episkopos olarak atandı, İS 166'da şehit oldu İncil'den parçalarla dolu küçük bir kitabından başka hiçbir eseri ulaşmadı.

Miladi ikinci yüz yıl önderleri de öğretilerini desteklemek için Kutsal Kitap'tan birçok alıntılar yaptılar. Bunlardan bazıları şunlardır:

Papias: Phrygia'da Hierapolis (Pamukkale) Kilisesine Episkopos tâyin edildi. İS 110 yılında tanınmaya başladı. Polykarp ile karşılaştı. Kutsal Kitap'ın 6 ciltlik bir yorumunu yazdı.

Papias, "İncil'in bölümleri kiliselerde Yunanca olarak bol miktarda vardı" diyor. Papias ayrıca Müjdeci Markos ile Pavlus'un arkadaş olduğuna, Markos'un yazmış olduğü İncil bölümü-

nün, Mesih İnanlılarının arasında okunduğuna tanıklık eder.

Şehit Justin: İsa'dan sonra 89 yılında doğdu. İmana gelmeden önce putperest bir filozof idi. Onu Mesih İnanıcı'na getiren, yalnızca doğruyu araştırmasıydı. Bu ünlü düşünür Mesih İnanıcı'nı savunmak için birçok Kitap yazdı. Bu eserlerinde İncil'in 4 bölümünden de yararlanmıştı.

Bir eserinde Roma, İskenderiye ve Efes'teki Kiliseleri ziyaret ettiğini, Mesih İnanlıları'nın Kiliselerde İncil bölümleri okuyarak ibadet ettiklerini anlatır.

Hegius: Justin'den otuz yıl sonra tanındı. Filistin'den kalkıp Roma'yı ziyaret etmesi, burada birçok Episkoposu tanınması nedeniyle tanıklığının büyük önemi vardır. "Mesih İnanlıları'nın, her yerde Yasa ve Rab İsa'nın doğrultusunda, tek bir öğretiyi yaydıklarını gördüm" diyor.

İreneus: Yunan asıllıdır. 140 yılında Anadolu'da doğdu. Polykarp ve Haberci Yuhanna'nın öğrencisi oldu. Çalışmalarının merkezi olan Lyon'a, şehit olan Pothinus'tan sonra Episkopos tâyin edildi.

İncil'den alıntılarla doldurduğu bir kitapçık yazdı. Bir bölümünde şöyle diyor: "Biz, kurtuluşumuzu yalnızca bize İncil'i aktaranlardan kabul ettik. İncil öğretisini ilk kez yayan, daha sonra da onu imanımızın temeli olması için Tanrı'nın istemi ve dileği ile yazanlar, onlardır.

"Şöyle ki: Mesih'in dirilmesinden sonra Tanrı, Elçilere Kutsal Ruh'un gücünü verdi. Böylece her şeyi eksiksiz anladılar, dünyanın en uzak köşelerine gidip insanlara 'Göksel Egemenliği' müjdelediler. Her birinin yanında, Tanrı'nın İncil'i vardı.

Petrus ve Pavlus Roma'da esenlik İncil'ini vaaz edip Kiliseyi kurarlarken Matta, Yahudiler için kaleme aldığı İncil bölümünü bitirdi. Petrus ve Pavlus'un ayrılmalarından sonra, Petrus'un, öğrencisi ve arkadaşı olan Markos, Petrus'un vaazlarının özeti durumunda olan İncil bölümünü yazdı.

Luka da aynı şekilde, yazmış olduğu İncil'in bölümünü, arkadaşı Pavlus'un vaazına göre yazdı. Daha sonra Rab'bin sevgili öğrencisi Yuhanna Efes'te bulunduğu sırada İncil'in bölümünü yazdı."

Bu bilgin sözlerini şöyle sürdürüyor: “Elçilerin aktardıkları öğretiler, dünyanın her köşesine yayıldı. Doğruyu araştıran kişi, her kilisenin bu öğretileri koruyup kutsal saydığını görecektir... Elçilerin bu kiliselere atadıkları önderleri; daha sonra bunların yerine geçenleri burada sayabiliriz. Biz kiliseye ilişkin bilgileri, Elçilerin yaydığı öğretileri, işte bu haber zinciri kanalıyla aldık.”

İskenderiye Episkopos’u Klemet: İreneus’tan 16 yıl sonra doğdu: Bütün kiliselerin İncil’in 4 bölümüne inandığına tanıklık etti. Bu araştırmacı bilgin öğretisinde ve eserlerinde İncil’den sık sık kanıtlar getirdi.

Tertullian: İsa’dan sonra 160’ta doğup 220 yılı dolaylarında vefat etti. Elçiler hakkında şöyle yazdı: “Yuhanna ve Matta imanı öğretirler. Arkadaşları olan Luka ve Markos ise bize can verirler.” Pavlus’un Korint, Galatya, Efes, Filipi ve Selanik’te; Petrus ve Pavlus’un Roma’da kurdukları kiliseleri saydıktan sonra şöyle devam ediyor: “İncil’in ilk 4 bölümü başlangıçtan beri kilisenin elindedir. Biz Mesih İmanlıları Kutsal Kitap’ı okumak, imanımızı beslemek ve kutsal sözle dua etmek için bir araya geliriz.

Sonuç

1. Gerek Elçilerin çağdaşı, gerekse onlardan sonra gelenler olsun, Mesih İnancı'nın önderleri Kutsal Kitap'tan alıntılarda bulunmakta, konuşmalarında Kutsal Kitap'ın tanıklığına başvurmaktaydılar.

2. Bu ise gösteriyor ki, onlar anlaşmazlığa düştükleri konularda Kutsal Kitap'ın son söz sahibi olduğuna kesin bir biçimde inanmaktaydılar.

3. Kutsal Kitap'ı genel toplantılarda okuyor ve açıklıyorlardı.

4. Onlar, müjdecilerin; Kutsal Ruh'un esinlemesiyle tam bir uyum içinde olduklarını vurgulayarak Kutsal Kitap için ciltler dolusu tefsirler kaleme aldılar.

5. Başlangıçtan beri Mesih İnancılıarı, farklı ulus ve mezheplere karşın bu Kutsal Kitap'a inanmışlardır.

V

ESKİ NÜSHALARIN TANIKLIĞI

Bugün Mesih imanlılarının elinde, tarihi, İslâm'dan yüz yıllarca önceye giden el yazma nüshalar bulunmaktadır.

İskenderiye Nüshası: İskenderiye kentinde yazıldığı için bu adı almıştır. Nüshaların arasında ilk yeri alır. Konstantinopolis Patriği Kiril Lucar, bu nüshayı İskenderiye Patriği iken yanında getirmiş, 1628 yılında İngiltere Kralı Charles I'e hediye etmiştir. Nüsha Yunanca olup Eski Antlaşma'ya kadar Kutsal Kitap'ın tüm bölümlerini içerir. Birinci sayfada, nüshanın, İsa'dan sonra 325 yılında Tagla adında Mısırlı bir kadın tarafından yazıldığı yolunda bir yazı bulunmaktadır ki, bunun hemen üstünde Patrik Kiril, verilen tarihin görüşünce doğru olduğunu belirtmiştir. Kalın uçlu bir kalemle yazılmış olup her sayfa ellişer

satırlık iki sütuna ayrılmıştır. Halen Londra'daki British Museum'da korunmaktadır

Vatikan Nüshası: Vatikan Kütüphanesi'nde korunduğu için bu adı almıştır. Son derece güzel parşömen kağıdına, sıradan bir el yazısı ile kaleme alınmıştır. Sayfaların her biri kırk iki satırlık üç sütuna ayrılmıştır. Yunanca olup Kutsal Kitap'ın tamamını içerir. Bilginler, milâttan sonra 300 dolaylarında yazıldığına inanıyorlar.

Sina Nüshası: Yaşça Vatikan nüshasına denk belki ondan da eskidir. Metin karşılaştırmasında büyük önemi vardır. 1844 yılında Alman bilgin Tischendorf tarafından, Sina'da Azize Katerina Manastırı'nda bulunması nedeniyle bu adı almıştır. Her sayfa dört bölüme ayrılmıştır. Bulan kişi tarafından Rus Çarına hediye edilmiş, Bolşevik Devrimi'ne kadar Rusya'da kalmış, daha sonra da bugün korunmakta olduğu British Museum'a gönderilmiştir.

Efraim Nüshası: Paris Ulusal Kitaplığı'nda korunmaktadır. Yunancadır ve Kutsal Kitap'ın tamamını içerir. Ayrımsız, işaretli bir biçimde yazılmıştır. Her sayfanın başındaki harf

diğerlerinden büyüktür. Miladi 450 yılı dolaylarında yazıldığına inanılmaktadır.

Bütün bu nüshalar, Kuran'ın da tanıklığından sonra, tahrif savını çürütmemizi mümkün kılmaktadır. Çünkü bunların hepsi Kuran'dan önce yazılmıştır ve bugün elimizdeki metinle aralarında en küçük bir ayrım yoktur.

VI

YAZMALARIN TANIKLIğI

a) Kumran Yazmaları:

1947 yılında Ürdün'deki Kumran mağaralarında bulunan hazineler arasında, bir takım yazmalar da vardı. Deri üzerine yazılmış olan bu yazmalar İbranice'ydi ve Yeşaya Peygamber'in kitabının tamamını da içeriyordu.

Yazım biçimi ve dil özelliklerinden anlaşıldığına göre bu yazmalar milattan önce 2. yüzyılda yazılmıştır. Yazmaları inceleyen bilgiler, elimizdeki metin ile onlar arasında fark olmadığını söylemektedir.

Kumran mağaralarında Levililer, Eyub, Mezmurlar ve Habakkuk kitaplarından oluşan bir nüsha daha bulundu. Bu yazmaların da elimizdeki kitaplara uygun olduğu görüldü. Aynı yerde bu yazmaların yanı sıra Ester kitabı

dışında Eski Antlaşma'nın bütün bölümlerini içeren bir liste bulundu.

b) Arsoinoe Yazmaları:

1877 yılında Kahire'nin güneyine düşen Arsoinoe'de kuma gömülü olarak papirüs yapraklarına yazılı birçok belge bulundu. Bu belgelerin arasında, yazım tarihi tarihçiler tarafından İsa'nın doğumundan sonra 125 olarak tespit edilen ve elimizdeki nüsha ile arasındaki en küçük bir fark bulunmayan, İncil'in Yuhanna bölümü de ele geçmiştir.

c) Sina Yazmaları:

Daha yakınlarda, Sina dağında, Azize Katerina Manastırı'nda, yazım tarihi beşinci yüzyıldan öncelere uzanan ve Süryanice dilinde yazılmış İncil'in ilk dört bölümünü kapsayan bir nüshası bulundu. Bu nüsha, Mesih İmanlılarının 2. yüzyılda yapmış oldukları bir çevirinin kopyasıdır. Bugün eldeki İncil ile arasında kesinlikle fark yoktur.

Kazı çalışmaları ve bunların sonucunda bulunan eski yazmalar, Kutsal Kitap'ı akla durgunluk verecek ölçüde desteklemiştir. Çünkü Kut-

sal Kitap'ın tarihe bu denli harfi harfine uygun olması, kolaylıkla kabul edilebilecek bir şey değildi. Başka yeni buluşlar da bekliyoruz. Bilginler bu konuda hayli çaba harcamaktalar. Kanıtlar gösteriyor ki, artık İncil'e ya da yazıldığı tarihe itiraz edecek kişinin söylemeye sözü yoktur.

Arkeoloji bilgini Dr. Albright şöyle diyor: "Biz Kumran bulguları sayesinde şunu kesinlikle söyleyebiliriz: Elimizdeki Yeni Antlaşma, öncekilerin bilgileriyle yazılmış, Mesih ve elçilerinin öğretilerini içeren, orijinal Yeni Antlaşma'nın ta kendisidir. Tüm bunların yazım tarihi milâdî 28 ile 80 yılları arasındır. "

VII

ARKEOLOJİNİN TANIKLIĞI

Kutsal Kitap eskiden beri inançsızların ve sapkınların saldırılarına hedef olmuştur. Çünkü Kutsal Kitap onların düşünceleriyle çatışmakta, ayıplarını ortaya çıkarmaktadır. Bu yüzden çokları, eski eserlerde, yazmalarda ve işlemlerde Kutsal metinlerde aykırı noktalar bulmaya çalıştılar. Ancak buluşlar, heveslerini kursaklarında bıraktı. Araştırmacıların Filistin ve Mezopotamya'da buldukları işleme ve kazı yazıların tümü, Kutsal Kitap'ta anlatılanları doğrulamaktadır. Öyle ki, birçok inançsız kişi bunu görünce İsa Mesih'e imana gelmiştir.

Araştırmacılar arasındaki yaygın bir kanı, İsa'dan önce 450 yılına kadar Filistin'de yazının kullanılmadığı yolunda idi. Onlara göre Musa ve birçok Eski Antlaşma peygamberi, kitaplarını kendi elleriyle yazmamışlardı.

Gene inançsızların iddialarına göre, Tevrat yazıcıları doğu uygarlığını kabul edilmesi olanaksız bir biçimde abartarak anlatmışlardı ve Tecrat'ta anlatılanlar eski tarihçilerin anlatıklarına ters düşüyordu.

Ancak son arkeolojik bulgular inançsızların bu teorilerini olduğu gibi çürüttü. Çünkü buluşlar, Kutsal Kitap'ın Mısır, Babil ve Asur uygarlıkları konusunda ve Sanherip, Tiglat - Pileser ve Nebukadnetsar hakkında verdiği bilgileri doğruladı.

Bu bulgular, Musa, Yeşu, Ezra ve diğerlerinin kullandığı alfabeyi görme fırsatı vermesi açısından gerçekten sevindiricidir. Böylece yazının günümüzde olduğu gibi İbrahim, Musa, Eyüp ve Nehemya'nın zamanında bilindiğini kesin olarak biliyoruz.

Mesih'in "taşlar konuşacak" sözünün gerçekleştiğini zamanımızda görmek bizi mutlu kılmaktadır. Gerçekten de Kutsal Kitap'ın sözünü ettiği olayların çoğunu kaydettiği taşlar konuştu:

1. Yaratılış Öyküsü:

Babil ve Asur yazıtlarının birkaç sözcük farkı dışında tamamen Kutsal Kitap'a uygun olarak

verdiği yaratılış hakkındaki bilgiler şaşırtıcı bir olaydır. Kutsal Kitap şöyle diyor: “Allah daha büyük olanı gündüze, küçüğü de geceye hükmetsin diye iki büyük ışık ve yıldız yaptı” (Yaratılış 1:16). “Allah Nebula ve yıldızları yaptı” (Babil Yazıtları). “Allah cinslerine göre sığırları ve sürüngenleri yarattı” (Yaratılış 1:24). Babil yazıtlarına göre ise bu hayvanları Tanrılar kurulu yarattı. “Rab Allah, yerin toprağından Adamı yaptı” (Yaratılış 2:7). Babil yazıtları ise Tanrı Mardok’un insanı et ve kemiklerden yarattığını söylüyor.

2. Çok Tanrıcılık:

Kutsal Kitap insanların, diri Allah’tan yüz çevirip birçok tanrıya kulluk etmeye başladıklarını, bu nedenle peygamberlerin, insanı tek Tanrı’ya ibadet etmeye döndürmek için çaba harcadığını bildiriyor. İnançsız bilginlerin iddiasına göre ise insan başlangıçtan beri çoktanrılı bir inanca sahipti. Bu teori, önde gelen arkeologlardan Oxford Üniversitesi Asur Etütleri Bölümü Profesörü Dr. S. Herbert tarafından reddedilinceye kadar birçokları tarafından benimsendi. Bu bilgin diyor ki: “Sâmi ve Sümer dinlerindeki tek Tanrı inancı, çoktanrıcılıktan önce vardı.”

Gene son buluşlar, bilim çevrelerinde yaygın olan ve Yahudi dinindeki tek Tanrı inancının yedinci ve sekizinci yüzyıl peygamberlerince duyurulmadan önce varolmadığı yolundaki görüşü de çürütmüştür. Çünkü, birçok yazıt daha İbraniler Kenan yurduna girmeden önce Musa'nın tek Tanrı inancına çağrıda bulunduğunu vurgulamaktadır.

3. Tufan Öyküsü:

Arkeolojik çalışmalar, Babil kazılarında Yaratılış kitabında anlatılanlara uygun bir tufan öyküsü sunmuştur. Hem Tevrat, hem de Babil metinlerinde tufanın Tanrısal bir düzenle meydana geldiği, öykü kahramanının dünyanın başına gelecek bir felâketten insanları uyardığı, bu uyarıdan sonra kendisi ve ailesi için bir gemi yaptığı, yaşamlarını sürdürmeleri için gemiye beraberlerinde erkek, dişi her türden iki tane olmak üzere hayvan aldığı, fırtına dinip gemi bir dağın tepesinde durunca bir kişinin keşif için kuşlar yolladığı, tufanın sonunda da Tanrı'ya kurban sunduğu, Tanrı'nın bu kurbanı kabul edip ona güven verdiği anlatılmaktadır.

4. Keldaniler Ur'u:

Irak topraklarında kazılar yapılmadan önce, Kutsal Kitap bilginleri buralarda bir zamanlar ortasında başkenti Lama olan, büyük bir uygarlık olduğunu bilmiyorlardı. Kazılar tarihin eski çağlarında bu bölgeye Sümerlilerin gelip yerleştiklerini ve daha büyük bir uygarlık kurduklarını bildiriyor. Dinlerine gelince, çoktanrıçılığa inanıyorlardı ve her ailenin kendi özel putu vardı. Bu durum Rahel'in kocası Yakup ile kaçmadan önce babası Laban'ın ilâhlarını neden çaldığını açıklıyor (Yaratılış 31:28-32).

Kazılar bize göstermiştir ki, İbrahim yalnızca bir Bedevî kabilesinin önderi değil Haran'da oturan uygarlıkta köklü bir ulusun çocuğudur. Bu gerçek Kutsal Kitap metnine tamamen uygundur (Yaratılış 11:28-31). İbrahim'in uzun yolculuğunu iyice araştırırsak, Müminlerin Babası'nın adları Kutsal Kitap'ta geçen Dotan, Beyt-el ve Şekem şehirlerine uğradığını görürüz. Filistin'de bulunan eserler aynı zamanda Kutsal Kitap'ta sözü edilen ve onun zamanında insanla dolu olan Ölü Deniz'in güneyine düşen bölgenin varlığını kanıtlamaktadır.

5. Yusuf'un Öyküsü:

Yusuf, kardeşlerinin acımasız tuzaklarına kurban düşmüştü. Onu bir Mısır kervanına sattılar. Ama doğru olduğu için Tanrı, her şeyi onun yararına çalıştırdı. Kendisinden ilgi ve beğeni gördüğü Firavun onu hazine bakanı yaptı. Bu öykü Yusuf'un çağdaşı olan Alkob adında Mısır ileri gelenlerinden birinin mezarında bulunan bir tablet ile güç kazandı. Bilginler bu taş tablette Yusuf'un zamanında büyük bir kıtlık olduğunu, devletin bolluk vaktinde hazine bakanınca depolanmış ürünleri halka dağıttığını okudular ki Yaratılış kitabında anlatılanlarla arasında fark yoktur (Yaratılış 47:18-22).

6. İbranilerin Mısır'daki Köleliği:

Mısır'da tarihi 3. Tutmosis'e kadar uzanan ve İbranileri tapınağı inşa ederlerken resmeden kabartma bir heykel bulundu. Ayrıca duvarlarının uzunluğu on ayak, güneş ısı ile kurutulmuş çamurla karışık tuğladan yapılmış birçok kalıntı ortaya çıkarılmıştır. Bu da Çıkış 5:7'de anlatılanları doğruluyor.

7. İbranilerin Mısır'dan Çıkmaları:

1888 yılında Tel-el-Amarna'da çiviyazısı ile yazılmış bir levha ortaya çıkarılmış. Bu levha, Filistinliler tarafından Firavuna yollanmıştı. Ondan, anlamı İbraniler demek olan- Abiro adında tehlikeli bir ulusa karşı savaşmak üzere yardım diliyorlardı.

8. Musa ve Şeriat:

Bazı bilginler arasında egemen olan inanç, şeriatın Musa'yı izleyen bir zaman dilimine ait olduğu idi. Ancak bilgin De Morgan tarafından 1884 yılında yapılan kazı ve araştırmalar, Kutsal Kitap'ın, "Şeriat Musa ile verildi" sözünü desteklemektedir. Bu araştırmacı, Ester kitabında sözü edilen Şuşan sarayında çok değerli yazmalar buldu. Bu yazmalar da Musa'nın şeriatı hakkında Kutsal Kitap'ta anlatılanları doğrulamaktadır.

9. Bazı Eski Uluslar Hakkındaki Kutsal Kitap Öyküleri:

Lazikiye'nin kuzeyinde on mil uzaklıkta bulunan Ra'su's-Şamra'da, kuruluş tarihi İ.S. 2000 olan Ugarit kentinin kalıntıları ortaya çıkarıldı. Bu kalıntılar arasında Kutsal Kitap'ın

Periziler, Hititler ve Hivitler hakkındaki anlatıklarını doğrulayan yüzlerce levha bulundu.

10. Hititlerin Varlığını Kanıtlayan Mısır Levhaları:

Yakın zamana kadar tarihçiler İbrahim'in, karısı Sara'ya mezar yaptığı Makpela mağarasını kendilerinden satın aldığı (Yaratılış 23:8-20) Hitit oğullarının tarihte hiç yaşayıp yaşamadıklarından şüphe içindeydiler. Bu şüphe, arkeolojik Mısır levhalarında haberleri öğrenilinceye kadar sürdü. Levhalardan birisi İ.Ö. 1287 yılında Ramses II. ile onlar arasında Kadeş yakınlarında meydana gelen bir savaştan söz eder.

VIII

TAHRİF KONUSUNDA İSLAM'IN GÖRÜŞÜ

Kuran açık bir dille gerek Tevrat'ın, gerek İncil'in Tanrısal kitaplar olduğunu kabul eder. Bu nedenle, her Müslüman Tevrat ve İncil'in "Allah'tan geldiği"ne inanmak zorundadır. Ne var ki, İslam'a göre, bu kitaplar bozulmuş, değiştirilmiş, yani "tahrif" edilmiştir ve bugünkü nüshalarının "orijinal"leriyle ilgisi yoktur. İslam'ın bu konudaki görüşü bir dizi Kuran ayetine ve Hz. Muhammed'in hadislerine dayanır.

Kuran yorumcularının ve İslam alimlerinin ortak görüşüne göre, Yahudiler ve Hristiyanlar, Hz. Muhammed'in peygamberliğine ilişkin ayetleri Tevrat ve İncil'den çıkararak kendi

kutsal kitaplarını bozmuşlardır. Onlar bu konuda şu ayetleri örnek verirler:

“İndirdiğimiz açık delilleri ve kitapta insanlara apaçık gösterdiğimiz hidayet yolunu gizleyenlere hem Allah hem de bütün lânet ediciler lânet eder. Ancak tövbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar başkadır. Zira ben onların tevbelerini kabul ederim. Ben tövbeyi çokça kabul eden ve çokça esirgeyenim” (Bakara, 159-160).

Taberi bu ayeti yorumlarken şöyle der: Burada kastedilen, Yahudilerin ve Hristiyanların din bilginleridir. Onlar, Hz. Muhammed’in peygamberliğini gizlemiş ve onun yolundan gitmeyi reddetmişlerdir. Oysa onlar gerek Tevrat’ta, gerek İncil’de ona ilişkin önbildirileri biliyorlardı.”²

“Allah’ın indirdiği kitaptan bir şeyi (âhir zaman Peygamberinin vasıflarını) gizleyip onu az bir paha ile değişenler yok mu, işte onların yeyip de karınlarına doldurdukları, ateşten

² Ebu Cafer Muhammed b. Cerir et-Taberi: *Cami’u-l-Beyan an Te’vili Ayi’l-Qur’an*, c. II, s. 52 v.d., Kahire 1968.

başka bir şey değildir. Kıyamet günü Allah ne kendileriyle konuşur ve ne de onları temize çıkarır. Orada onlar için can yakıcı bir azap vardır” (Bakara, 174).

Bu Kuran ayeti ise, Taberi’deki bir rivayete göre, “Tevrat’ta Muhammed hakkında geçen ayetleri gizleyen Yahudi bilginleri hakkında inmiştir. Onlar bunu kendilerine para verildiği için yaptılar.”³

Kuran’a göre gerek Yahudiler, gerek Hristiyanlar, Hz. Muhammed’in peygamber olduğundan, kendi çocuklarından emin oldukları kadar emindiler:⁴

“Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (o kitap-taki peygamberi), öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırırlar. Buna rağmen onlardan bir grup bile bile gerçeği gizler” (Bakara, 146).

Ne var ki İslam alimleri Yahudi ve Hristiyanların Kutsal Kitap’ı nasıl “tahrif” ettikleri; bu “değiştirme”nin ayetleri Kutsal Kitap’tan çıkarmak biçiminde mi yoksa onların yoru-

³ (Taberi, c. II, s. 89 v.d.

⁴ Taberi, c.II, s. 25 v.d.

munu değiştirmek suretiyle mi yapıldığı konusunda çelişkili görüşler savunmaktadırlar. Nisa suresi 46. ayeti ele alalım:

- “Yahudiler’den kimileri kelimeleri yerlerinden değiştirirler, dillerini eğip bükerek, dine de saldıırarak derler ki: Sözü nü dinledik. İsy an ettik. İşit ey işitmez olası, bak bize (râinâ)” (Nisa 46).

Bakalım belli başlı tefsirciler bakalım bu âyeti nasıl tefsir etmişler:

- “Yahudiler’den bir topluluk Muhammed’in yanına gidip Ona herhangi bir konuda sormayı, yanından ayrıldıktan sonra da vermiş olduğu cevabı değiştirmeyi âdet edinmişlerdi”.⁵

- “Yahudiler’den bir topluluk Muhammed’e, sözü nü duyduk (ama) emrine baş kaldırdık, işit ey işitmez olası, derlerdi. Ona ayrıca dillerinde küfür anlamında kullanılan ‘râinâ (bize kulak ver bakalım)’

⁵ Fahru’r-Razi: *Et-Tefsiru’l-Kebir*, c. 10, s. 118, Tahran tarihsiz (Razi).

derlerdi. Onlar bunu dillerini eğerek İslâm'a kara çalmak için yaparlardı.”⁶

- “Yahudiler Muhammed'e küfreder, ona en çirkin sözlerle eziyet ederlerdi. Örneğin, sağır olasıca bizi dinlesene derlerdi.”⁷

Bu tefsirlere göre, Yahudiler Kutsal Kitap'ın metinlerinden, ne bir şey çıkarmışlar ne de onlara bir şey katmışlardır. Tek yaptıkları şey, dil eğerek sözün anlamını değiştirmeleridir.

- “Ey Ehl-i Kitap, elçimiz size geldi, Kitaptan gizlediğimiz şeylerin çoğunu size açıklıyor, çoğundan da geçiyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur ve açık bir Kitap gelmiştir” (Mâide 15).

İmam Râzî bu âyetin tefsirinde, “Yahudiler” diyor, “Tevrat'ı (Yasanın Tekrarı 22:23-24) okurlarken ağızlarını eğerler, taşlama ile öldürmek anlamındaki âyeti sopa cezası biçimine döndürürlerdi.”⁸

⁶ Taberi, c. 5, s. 119.

⁷ A.g.e.

⁸ Razi, c. 10, s. 117.

Taberî ise şunları söylüyor: “Yahudiler Muhammed’e gelip taşlama cezası hakkında sormuşlardı. Bir evde toplanmışlardı. Muhammed, en bilgininiz kimdir, dedi. İbnu Surya’yı ona gösterdiler. Muhammed en bilgileri sen misin diye sordu. İbnu Surya onlar öyle iddia ediyor, cevabını verdi. Muhammed, Musa’ya Tevrat’ı verip, Tur’u kaldıran kendileriyle anlaşmalar yapan Allah adına ondan söz istediğinde İbni Surya’yı bir korku aldı ve dedi ki: ‘Kadınlarımız son derece güzeldir. Bu yüzden aramızda adam öldürme çoğaldı. Azalmaya başladık. Sonunda zina yapan kadın ve erkeğe yüz sopa vurup başlarını kazıtmaya karar verdik.’ O zaman taşlama cezasını uygulamalarına karar verdi”.⁹

- “Allah’ı şanına yaraşır biçimde tanıyamadılar, zira ‘Allah, insana bir şey indirmedi’ dediler. De ki: ‘Öyleyse Musa’nın, insanlara nur ve yol gösterici olarak getirdiği, – ki siz onu parça parça kağıtlar haline getirip gösteriyorsunuz, çoğunu da gizliyorsunuz– ve ne sizin, ne de babalarınızın bilmediği şeylerin size öğretildiği Kitabı kim indirdi?’ ‘Allah’ de, sonra bırak onları, dal-

⁹ Taberi, c. 6, s. 161.

dıkları bataklıkta oynaya dursunlar”
(En’âm 91).

Beydâvî, Râzî ve Taberî, “tahrif”in bazı Tevrat metinlerini gizleyerek gerçekleri çarpıtmak anlamına geldiğinde sözbirliği içindedirler. Onlara göre Yahudiler, Tevrat’ı kağıtlara yazdılar. Bu yazdıklarının bir bölümünü insanlara gösterdiler ama çoğunu sakladılar. Bunları bir sır olarak herkesten gizliyorlardı.¹⁰

Yaptıkları bu işin iğrenç ve kötü olduğuna katılıyoruz. Ancak, “Kağıt saklama” ile metin tahrifi ayrı ayrı şeylerdir.

- “Şimdi (ey müminler) siz, bunların size inanmalarını mı umuyorsunuz? Oysa bunlardan bir grup vardı ki, Allah’ın sözünü işitirlerdi de düşünüp akıl erdirdikten sonra, bile bile onu değiştirirlerdi” (Bakara 75).

Taberî tefsirinde şunları okuyoruz: “Bazı bilgili kişiler Musa’ya, ‘Ey Musa’ dediler, ‘biz Allah’ı göremiyoruz. Seninle konuşurken bize O’nun sözünü işittir.’ Musa bunu Allah’tan diledi. Allah, ‘olur, yalnız onlara paklanma-

¹⁰ Taberî, c. 7, s. 268 v.d.

larını, elbiselerini temizlemelerini, oruç tutmalarını emret' dedi. Allah'ın bu emirlerini yerine getirdiler. Musa onları Tur'a çıkardı. Üzerlerini bir bulut kaplayınca Musa'nın emriyle yere kapandılar. Musa Allah ile konuşuyor, onlar da Allah'ın sözünü duyuyorlardı. Tanrı onlara emirler ve yasaklarda bulundu. Duyduklarını anladılar. Sonra Musa onları İsrail oğullarına götürdü. Yanlarına vardıklarında içlerinden bir topluluk Musa'nın emirlerini değiştirdi."¹¹

Bu metinden anlıyoruz ki, Yahudi bilginlerinden bir topluluk, dinleyip anladıkları sözün anlamını değiştirmişler; ancak diğerleri duyduklarına sadık kalmışlardır.

Şu soruyu sormamız gerekiyor: 'Tevrat'ı tahrif eden bu Yahudiler kimlerdir ve bu işi hangi yüzyılda yapmışlardır?' İmam Râzî onların Muhammed'in çağdaşları olduğunu ileri sürüyor. Ancak Mefatih el-Gâyb adlı tefsirinde, "tahriften kastedilen" diyor: "Çeşitli söz hileleri ile bozuk yorumlar yapıp ortaya asılsız şüpheler atmak, bir sözü gerçek anlamından bozuk bir anlama çekmektir ki, sapıklar, mez-

¹¹ Taberi, c. 1, s. 367 v.d.

heplerine uygun dmeyen âyetlere her zaman bunu uygulamışlardır.”

IX

SORULMASI GEREKEN

Bütün bunlardan sonra Kutsal Kitap'ın tahrif edildiğini iddia edeceklere, tarihsel-bilimsel kanıtlarını, tahrifin gerçekleştiği zamanı sormamız gerekiyor.

Eğer (tahrif) Mesih'ten önce oldu derlerse, onlara, Mesih'in Kutsal Kitap'ı doğruladığını bildiririz.

1. Kutsal Kitap'ta geçen kendisi hakkındaki peygamberliklerden kanıtlar getirmiştir ki, bunların başında, Mesih'in Nasıra Sinagogunda okuduğu Yeşaya Peygamber'in şu ön bildirisi gelir:

“Rab Yahve'nin ruhu üzerimdedir. Çünkü yoksullara müjdeyi bildirmek için Rab beni meshetti. Kırık yürekleri sarmak, sür-

günlere özgürlüğü, mahpuslara serbestliği duyurmak, Rab'bin lütuf yılını, Allahımız'ın oç alma gününü bildirmek ve tüm yaşlıları teselli için Rab beni gönderdi" (Yeşaya 61:1-3).

Müjdeci Luka, kendisine ilişkin peygamberliği okuduktan sonra Mesih'in dinleyicilerine şöyle dediğini haber veriyordu: "Bugün işittiğiniz bu yazı yerine geldi" (Luka 4:21).

2. Yahudiler'i Kutsal Kitap'ı okuyup incelemeye teşvik etti: "Kutsal yazıları araştırıyorsunuz... Çünkü sonsuz yaşamınızın bunlarda olduğunu sanıyorsunuz. Bana tanıklık edenler de bunlardır" (Yuhanna 5:39).

3. Kutsal Kitap'ları bilmedikleri ve hükümlerini uygulamadıkları için Saduki'leri azarladı: "Ne Kutsal yazıları, ne de Allah'ın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın sebebi işte bu değil mi?" (Markos 12:24).

4. İsa, Kutsal yazıları İblis'in denemelerine karşı silah olarak kullanmıştır. Kutsal Kitap'ta, İsa'nın (Ürdün Çölünde) İblis'in saldırılarını Kutsal Kitap'ın ayetleriyle savuşturduğunu okuyoruz. Örneğin **birinci denemeyi savuştururken** "İnsan yalnızca ekmekle yaşamaz,

ama Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" (Yasanın Tekrarı 8:3; Matta 4:4; Luka 4:4) dedi. **İkinci denemeyi savuştururken** söylediği söz ise şu: "Tanrının olan Rab'bi denemeyeceksin diye yazılmıştır" (Yasa'nın Tekrarı 6:16; Luka 4-12). **Üçüncü denemede** verdiği yanıt şu: "Tanrının Rab'be tapınacak ve yalnızca O'na hizmet edeceksin (Yasanın Tekrarı 6:13; Matta 4:10; Luka 4:8).

Mesih'in öğrencileri de, yazılarını desteklemek için Eski Antlaşma'nın ön bildirilerinden kanıtlar getirmekle öğretmenlerinin yollarına uydular:

a. Yahuda İskaryot Hakkındaki Sözleri: "Çünkü Mezmurlar kitabında yazılmıştır: Konağı ıssız olsun, içinde oturan bulunmasın, görevini başkası alsın" (Mezmur 69:25, 109:8; Elçilerin İşleri 1:20).

b. Kutsal Ruh'un İnmesi Hakkında: "Son günlerde diyor Tanrı, tüm insanlığa Ruhum'dan dökeceğim; oğullarınız da, kızlarınız da peygamberlik edecekler. Gençleriniz görümler, ihtiyarlarınız da düşler görecek. O günlerde gerek erkek, gerek kadın, kullarımın üzerine de Ruhumdan dökeceğim, onlar da

peygamberlik edecekler” (Elçilerin İşleri 2:16-18; Yoel 2:28-29).

Şimdi, hiç Mesih ya da kendilerine vahiy olunan sadık elçilerin, elçiliklerini ve öğretilerini uydurma kitaplardan alınmış âyetlerle kanıtlamaya çalışmaları, bir yandan da insanları bu kitapları okuyup hükümlerini uygulamaya teşvik etmeleri olacak iş mi? Mesih ve elçilerinin tahrif edildiklerini bilmeden Kutsal Yazılar’dan delil getirdiklerini kim söyleyebilir?

Mezhebi, yolu ne olursa olsun, biri kalkıp böyle bir iddiada bulunmaya kalkışsa, hem elçilere hem peygamberlere gelen vahyin sağlamlığına sataşmış, hem de Tanrı’ya sözünü korumada ihmalkârlık yakıştırmasında bulunmuş olur. Bu sataşma belki Kuran’a daha da şiddetli yapılmış olacaktır. Çünkü Kuran, Kutsal Kitap’ın sağlamlığına ilişkin birçok tanıklık içermektedir.

Eğer tahrif iddiacıları, “Yahudiler Mesih’ten sonra Eski Antlaşma’nın metinleriyle oynamışlardır” derlerse, bunun da imkânsız olduğunu söyleriz. Eski Antlaşma’nın tüm kitapları Mesih İnanlıları’nın elinde mevcut idi. Şayet Yahudiler’in bu yolda bir girişimleri olsaydı,

Mesih İnanlıları bunu her yerde açıklayıp engellerdi.

Tahrif iddiacıları, “Kutsal Kitap’ı değiştirenler Mesih İnanlıları’dır” derlerse vereceğimiz cevap, bunun mümkün olamayacağıdır. Diyelim ki oldu, bu durumda Yahudiler kıyameti koparmaz mıydı?

Tahrif iddiacıları, “Yahudiler’le Mesih İnanlıları Kutsal Kitap’ı değiştirmek için, işbirliği yapmışlardır” derlerse, kendilerini maskara etmiş olurlar! Çünkü başlangıçtan beri Mesih İnanıcı’na direnip, Mesih’in geldiğine inanan Yahudiler’in, Mesih İnanlıları’na yaklaşp onlarla anlaşmaları imkânsızdır. İmkansızın gerçekleştiğini kabul etsek bile, acaba Yahudiler Mesih’i yücelten, O’nun Tanrılığından söz eden tüm metinlerin, olağanüstü doğumunu, acılarını, ölümünü ve dirilişini haber veren tüm ön bildirilerin silinmesini şart koşmaz mıydı? Mesih’i yücelten bu iddialar hâlâ var olduğuna göre bu türden her iddia boş ve saçmadır.

Burada hiçbir tahrif iddiacısının görmezlikten gelemeyeceği bir gerçek var: Mesih İnanıcı’nın daha ilk günlerinde Eski Antlaşma kitapları,

hem Yahudiler'in hem de Mesih imanlılarının elinde Tanrı adamlarının yazdığı dilde mevcut idi. Bilginler her iki tarafın nüshaları arasında yaptıkları hassas karşılaştırmalar sonucunda herhangi bir fark bulamamışlardır.

Gene tahrif iddiacılara sormalyız, İncil'in tahrifi ne zaman gerçekleşti? Kuran'dan önce mi yoksa sonra mı? "Kuran'dan önce olmuştur" derlerse, Kuran'ın kendisi onları öyle bir çıkmaza sokar ki, kurtulamazlar. Çünkü Kuran şüphelerden kurtulması için Muhammed'e Kutsal Kitap'ı okuyanlara başvurmasını emretmektedir: "Eğer sen sana indirdiklerimizde şüpheye isen, senden önce kitap okuyanlara sor" (Yunus 94).

Mesih İnanlıları, Kutsal Kitap'ı gözbebekleri gibi korudular. Kutsal Kitap'ın Öğretmenleri Mesih'ten söz eden ön bildirimlerini tüm dünyaya yaymak için ellerinden geleni esirgemediler. Öyle ki, bugün Kutsal Yazılar'ı yaklaşık 3225 dilde okuyabiliyoruz.

Gerçeği Tarihten Öğren

Tarihi bilen herkes, Mesih İnanlıları'nın, elçiler yüzyılı'nın başından İ.S. 4. yüzyıla kadar putperestler ve Yahudiler'ce ezildiklerini,

işkence gördüklerini görür. Onlar bu son derece şiddetli işkencelere, tüm dünyayı hatta bizzat kendilerine işkence edenleri dahi dehşete düşüren bir sabırla dayanmışlardır. Bu olağanüstü sabrın kaynağı onların Kutsal Kitap'a olan imanları, ilkelerine sıkı sıkıya bağlılıklarıdır.

Tarih, onların Mesih'in, "ölümde bile sadık ol" (Vahiy 2:10) sözünü dinleyerek nasıl sevinçle tanıklık ettiklerini anlatır. Onların çoğu Mesih'i ve İncil'ini inkâr etmeyi reddettikleri için akıl almaz işkencelere uğradılar. Sonsuz kurtuluş uğruna ölümün her türünü, yaşamın geçici zevkine tercih etmişlerdi.

Mesih İnancı'nın siciline bak. Çok daha hayırlı bir dirilişe erişmek için, özgürlüğü kabul etmeyip işkencelere uğramış tanıklar kervanı ile karşılaşırısın. İncil ilkeleri uğruna bunca acıya katlanan, her şeylerini kaybeden Mesih İnancılıları'nın Kitap'larını bozup değiştirdiklerine kim inanabilir?

Mesih İnancılıları, karşılarında Elçi'nin aşağıdaki sözü dururken, kim olursa olsun kimseye Tanrı'nın İncil'ini bozma izni verirler mi? "Biz, ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz

Müjdeye ters düşen bir müjde bildirirse, ona lânet olsun” (Galatyalılar 1:8).

Tahrif iddiacısına sorarım: Mesih İnanlı-ları’nı, Kutsal Kitap’larını bozmaya itecek sebep nedir? Düşündüğün herhangi bir neden, sonsuz yaşamdan daha değerli olabilir mi? Ruhlarıyla, kanlarıyla taptıkları Rableri ve Kurtarıcıları onlarla olan anlaşmasını, güvenilir elçisi Yuhanna aracılığı ile verdiği şu bildirisiyle mühürledi:

“Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Eğer bir kimse bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Eğer bir kimse bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı olan yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır” (Vahiy 22:18-19).

Eğer, “tahrif Kuran’dan sonra gerçekleşti” derlerse, bu kez aşağıdaki gerçeklerle burun buruna gelirler:

1. Mesih İnancı Anadolu, Arap ülkeleri, Kuzey Afrika ülkeleri, İran, Hindistan ve Avrupa’da yayılmıştı. Şimdi, bu denli çeşitli ve birbirin-

den uzak ülkelere yayılmış olan Mesih İnanlıları'nın İncil'i değiştirmek üzere toplanıp anlaştıklarını sağduyu kabul edebilir mi?

2. Bu ülkelerde Mesih İnancı'nı kabul edenlerin tek bir dili yoktur. Farklı dilleri konuşuyorlardı. Yüce Kitabın bütün dillerde çevrisinin bulunması, özellikle dili bilmemeleri nedeniyle, Kutsal Yazıları değiştirmek için bir araya gelmelerini imkansız kılmaktadır.

3. Mesih İnanlıları 4. yüzyılda, aralarında mezhepsel inanç farkları olan birçok topluluğa ayrılmışlardı. Bu toplulukların her biri, kendi görüşünü Kutsal Kitap'ın ayetleri ile desteklemeye çalışıyordu. Bu yüzden yorum üzerindeki tartışmalar çoğaldı. İnançsal ayrılıkların incelendiği konseyler toplanmaya başlandı, bu konseylerin en ünlüsü İznik Konseyi olup Aryus ve arkadaşlarının sapık öğretisini geçersiz kılmıştır. Bu durumda Mesih İnanlıları'nın Kutsal Kitap'ı tahrif etmek üzere birleştikleri iddiası boşlukta kalıyor.

Tahrif iddiacılarına tekrar soruyoruz: Bu tahrif ne zaman ve nerede oldu? Kimler yaptı ve aralarındaki anlaşma nasıl gerçekleşti? Uğraşları olayları kaydetmek olan güvenilir

tarihçiler dünyamızda her zaman bulundu. Acaba biri çıkıp bize, dilde ve inançta farklı Yahudi-Hıristiyan inançlarına mensup kişiler arasında yapılan, ve içinde Tanrı'nın Kelâmı ile oynanan bir toplantının varlığından yüzey-sel bile olsa söz eden putperest veya Yahudi ya da Müslüman bir tarihçi ismi verebilir mi? Böyle bir şey olmuş olsa, Yahudiler'le Mesih İnanlıları'nın bu işbirliğine tanıklık edebilecek tek bir gerçek nüshayı kimse saklayamaz mıydı?

YARIŐMA

Değerli okuyucu,

Bu kitapçığı dikkatle okuduysan aşağıdaki sorulara kolaylıkla cevap verebilirsin. Bu soruların yarısından fazlasını doğru cevaplandırırın, yayınlarımızdan birini hediye olarak yollarız.

1. Kutsal Kitap'ın sonundaki peygamberlik neden söz eder?
2. Nuh hangi sıfatla ve neyi vaaz etti?
3. Hangi kitaptan itibaren Kutsal Kitap'ın olayları özenle kaydedilmeye başlanmıŐtır?
4. İnan kralı ArtahŐaŐta zamanında Ezra ve Nehemya neyi yapmaya koyuldular?
5. Sözü'nün yok olmayacağına değin Tanrı'nın birçok vaadinden birini belirtiniz.
6. Tanrı'nın peygamberlerine yaptığı birçok tanıklıktan birini belirt.

7. Peygamber ve Elçi'lerin Tanrı'nın kendileriyle konuştuğuna değin yaptıkları tanıklıklardan birini belirt.

8. Hristiyanlar, Kutsal Kitap'ın son derece eski kaç nüshasına sahiptir ve onların adları nelerdir?

9. Kutsal Kitap'ın kaç adet son derece eski yazması bulunmuştur?

10. Kutsal Kitap yazmalarından birini ve tarihini belirt.

11. Arkeolojinin Kutsal Kitap'a değin yaptığı önemli tanıklık nedir?

12. Kutsal Kitap'taki Eski Antlaşma kaç bölüme ayrılır?

13. Yeni Antlaşma kaç kitaptan oluşur?

**Diğer yayınlarımızdan birini
ücretsiz edinmek isterseniz:**

The Good Way • P.O.Box 66 • 8486 Rikon • Switzerland

www.the-good-way.com

